

İslâm Coğrafyasındaki Savaş ve Teknoloji Üzerine...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; harunaykutgoker@gmail.com

İnsanın bulunduğu coğrafyaya baktıkça haykırası geliyor: Hadi îmân yolundan saptırır diye aklı inkâr ettiniz; iyi de irâde-i cüz'iyeye dağıtılırken neredeydiniz?

Akurgal, geçen hafta diyordu ki, “Teknoloji alanında çağımız, ...bilginin ‘ışık hızında’ yayıldığı bir çağ. Siz aradığınız bilgiyi, saniyesinde bulamıyorsanız, geri kalıyorsunuz.” Bunu ben şöyle anladım: ‘O saniyeyi hiçbir biçimde kaybetmek istemiyorsanız gereksindiğiniz bilgiyi kendiniz üretin... Aklınız varsa kendiniz araştırın, kendiniz geliştirin...’

Anımsayacaksınız, iki hafta önce bu köşede ‘Dünya ARGE Liginde Son Duruma’ a değinilmişti. O arada kendi durumumuza da şöyle bir göz atmak istenmiş; doğal olarak, bizim siyaset koşturduğumuz kümeye bakılmıştı. 57 ülkenin yer aldığı bu kümede genel “klasman” doğrusu pek iç açıcı değildi. Çünkü dünya nüfusunun %23,4’ünün yaşadığı bu 57 ülkenin dünyadaki toplam ARGE harcamalarındaki payı %2,1’den ibaretti.

Salt bu veriden kalkarak bu ülke insanların akılla aralarının pek de iyi olmadığını söylemek mümkün ama burada çok daha vahim, akıllara ziyan bir durum var. Çünkü bu kümede oynanan oyun savaş... Hiçbir kuralı yok... O kadar ki, oyunun ortasında aynı takımın oyuncuları ikiye, üçe ayrılıp birbirlerini gırtlaklıyorlar. O takımın kümedeki rakipleri de, artık meşreplerine göre, gırtlaklaşanlardan birinin tarafında oyuna dâhil oluyorlar! Bir de bakıyorsunuz, dünya birinci liginden gelmiş meraklı seyirciler de sahaya inmiş... Artık gözleri hangi tarafı tuttuysa onu arkalamak, diğerlerini de punduna getirip devirmekle meşguller...

Oyun, hele de savaş oyunu, sonuçta kazanmak için oynanır. Kim kazanacak? ‘Akıllı olan’ demeyin; akılla aralarının pek de iyi olmadığını söyledik. Hayır, ‘îmânı sağlam’ olan da değil. Çünkü birbiriyle savaşanların hepsi İslâm... Hepsinin îmânı bütün... O açıdan eşitler. ‘Söylediğin oyun aslında silahla oynanıyor; silahı güçlü olan kazanacak...’ demenizi de beklemiyorum. Hepimiz, silah demek teknoloji demek; bunu biliriz. Bunlardan hangisi, hangi teknoloji ya da ARGE gücüyle rakiplerine fark atacak ki? O %2,1’i dağıtın ülke başına ve varsayın ki hepsi de payına düşeni silah sistemleri geliştirmeye yatırıyor. Yine de bir işe yaramaz. Çünkü tek başına silah ARGE’si diye bir şey yok. Bilgi bir bütün... Bilim ve teknolojinin uç noktalarında bilgiyi sistemik bütünlük içinde üretmiyor, geliştiremiyorsanız doğru dürüst silah da geliştiremezsiniz. %2,1 o bütüne hiç yetmez...

Kaldı ki, İslâm İşbirliği Teşkilatı’nın (OIC) kendi verilerine göre, üye 57 ülkenin toplam ARGE harcamasının %60,3’ü iki ülkeye, Türkiye ve İran’a ait (OIC-SESRIC, 2012). Bu verilere göre Türkiye’nin yakaladığı yıllık harcama 9,6; İran’ınsa 6,4 milyar \$... Yılda 1 milyar \$’ı geçen yalnızca üç İslâm ülkesi daha var: Malezya, Pakistan, Tunus... Aynı verilere göre bu ülkeler içinde milyon nüfus başına araştırmacı sayısı olarak 1000’i geçen ve bu ölçüt açısından dünya ortalamasını tutturun 6 ülke var: Tunus, Ürdün, Türkiye, İran, Azerbaycan, Mısır... Açık kalplilikle sorulur: İslâm ülkeleri içinde yıllık ARGE harcaması en yüksek, araştırmacı sayısı da nispeten yüksek olan Türkiye’nin silah sistem ve teknolojileri açısından bütünüyle kendi ARGE yetenek ve kapasitesine dayandığını söyleyebilir misiniz? Ya diğerlerinin?

Zaten, İslâm ülke ve toplulukları arasındaki savaş oyununun, tamamen İslâm coğrafyasının dışında geliştirilip üretilen silahlarla oynandığı açıkça görülüyor. Gırtlaklaşan bazı İslâm gruplarının tek yaratıcılıkları o silahların taşınabilir olanlarını ticarî araçlara monte edip öyle

savaşmak(!) Ama o araçlar da Japon, Kore, Alman, Amerikan vs. yapımı, artık ellerine hangisi geçmişse...

'Kim kazanacak' sorumuzun tek yanıtı var: Bırakın '*saniyeleri*', kaybettikleri 1000 yılın bile farkında olmayanların kazanacakları bir oyun yok...

CBT. 03 Nisan 2015